

Forslag

til

Lov om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

(Offentlige institutioners adgang til etablering af wifi-hotspots)

§ 1

I lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, jf. lovbekendtgørelse nr. 128 af 7. februar 2014, som ændret ved § 2 i lov nr. 741 af 1. juni 2015, § 16 i lov nr. 1567 af 15. december 2015 og § 3 i lov nr. 203 af 28. februar 2017, foretages følgende ændringer:

1. Efter kapitel 21 a indsættes i afsnit V:

»Kapitel 21 b
Offentlige institutioners adgang til etablering af wifi-hotspots«

2. § 60 b indsættes i kapitel 21 b.

3. Efter § 60 b indsættes i kapitel 21 b:

»§ 60 c. Offentlige institutioner kan etablere wifi-hotspots for at give offentligheden gratis adgang hertil, når

- 1) adgangen til wifi-hotspots sker på den offentlige institutions egne adresser eller udendørs på offentligt tilgængelige steder,
- 2) den offentlige institution opnår støtte til etablering af wifi-hotspots fra EU, og
- 3) der ikke er tale om sammenhængende net i større områder.

Stk. 2. Den offentlige institution skal købe det i stk. 1 nævnte wifi-hotspot af en privat udbyder af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, herunder etableringen og driften af wifi-hotspottet.

Stk. 3. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om begrænsninger i wifi-adgangen efter stk. 1, herunder tidsmæssige begrænsninger eller begrænsninger i datamængde.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2018.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
- 2.1. Offentlige institutioners adgang til etablering af wifi-hotspots
- 2.1.1. Gældende ret
- 2.1.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget indeholder forslag til ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (teleloven).

Baggrunden for lovforslaget er [titel på WIFI4EU-forordningen indsættes efter vedtagelse] (WIFI4EU-forordningen), der skal understøtte Europa-Kommissionens målsætning om øget mulighed for internetforbindelse i samfundet og på offentlige steder, herunder udendørs arealer, så EU-borgerne kan få fordelene ved at have adgang til internet overalt, hvor de befinder sig.

Formålet med lovforslaget er at skabe mulighed for, at offentlige institutioner, f.eks. kommuner og regioner, kan etablere wifi-hotspots for at gøre det lettere for offentligheden at få adgang til internettet via hurtigt bredbånd og for at sikre, at de offentlige institutioner på lige fod med offentlige institutioner i andre EU-lande har mulighed for at søge om støtte fra EU til at etablere wifi-hotspots efter WIFI4EU-forordningen eller lignende fremtidige støtteordninger.

Det foreslås derfor, at der indsættes en hjemmel i teleloven, så offentlige institutioner, der modtager støtte fra EU, kan etablere wifi-hotspots på egne adresser og offentligt tilgængelige steder for at stille adgangen hertil gratis til rådighed for offentligheden.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Offentlige institutioners adgang til etablering af wifi-hotspots

2.1.1. Gældende ret

Teleloven indeholder ikke regler, der giver offentlige institutioner generel hjemmel til etablering af wifi-hotspots (dvs. punktvis internetadgang).

Telelovens § 60 b indeholder en hjemmel til, at kommuner kan udbyde gratis wifi på udendørs arealer i 1 time pr. døgn pr. apparat i områder, hvor der er aktiviteter rettet mod international turisme. Det er et krav, at der ikke etableres et sammenhængende net i større områder, og at kommunen køber wifi-hotspottet af en privat udbyder.

Herudover vil en kommune efter kommunalfuldmagtsreglerne kunne etablere elektroniske kommunikationstjenester til eget brug, herunder til kommunens institutioner m.v., og den kommunale opgaveløsning begrundes, at der stilles wifi til rådighed for andre, men til en begrænset personkreds.

I det omfang kommuners opgavevaretagelse ikke er reguleret ved lov, skal spørgsmålet om kommuners adgang til at etablere wifi-hotspots vurderes på grundlag af almindelige kommunalretlige grundsætninger om kommuners opgavevaretagelse – de såkaldte kommunalfuldmagtsregler. Det antages efter disse regler, at en kommune efter kommunalfuldmagtsreglerne som udgangspunkt ikke uden lovhjemmel kan drive handel, håndværk, industri og finansiell virksomhed.

Det er således ikke en kommunal opgave efter kommunalfuldmagtsreglerne at drive erhvervsvirksomhed, herunder generelt at stille elektroniske kommunikationstjenester til rådighed for borgerne. Efter kommunalfuldmagtsreglerne vil en kommune dog kunne etablere elektroniske kommunikationstjenester til eget brug, herunder til kommunens institutioner m.v. En kommune vil endvidere, hvis der er tale om lovligt opstået overkapacitet, som kommunen ikke kan afskaffe, med hjemmel i kommunalfuldmagtsreglerne kunne sælge sådan overkapacitet i et elektronisk kommunikationsnet til markedspris.

Hvis en kommune skal have mulighed for at stille wifi gratis til rådighed for offentligheden på offentligt tilgængelige steder, kræver det derfor en specifik lovhjemmel.

For så vidt angår regioner må disse kun udføre opgaver, som er reguleret ved lov. Regioner må ikke efter gældende ret etablere bredbåndsnet eller wifi-hotspots for at stille adgangen hertil gratis til rådighed for offentligheden.

Hvis en region skal have mulighed for at stille wifi gratis til rådighed på offentligt tilgængelige steder, kræver det en specifik lovhjemmel.

Hvis staten skal udføre opgaver, f.eks. at stille wifi gratis til rådighed for offentligheden, kræver det en bevillingsmæssig hjemmel på finansloven eller et aktstykke. Teleloven indeholder ikke i dag regler om statens adgang til etablering af wifi-hotspots.

Der findes anden lovgivning, som giver adgang til at etablere indendørsdækning. Det gælder f.eks. efter biblioteksloven, hvorefter biblioteker for at fremme oplysning, uddannelse og kulturel aktivitet skal stille internet til rådighed for brugerne. Andre offentlige institutioner, herunder f.eks. hospitaler, har imidlertid ikke i dag en hjemmel til at etablere wifi-hotspots for at stille adgangen hertil gratis til rådighed for offentligheden.

2.1.2. Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
WIFI4EU-forordningen, som forventes vedtaget i efteråret 2017, giver mulighed for, at offentlige institutioner kan søge om EU-støtte til etablering af wifi-hotspots med henblik på at gøre det lettere for offentligheden at få (gratis) adgang til internettet via hurtigt bredbånd. EU-støtten omfatter etablering af wifi-hotspots. Den offentlige institution skal selv afholde udgifterne til driften af wifi-hotspots.

Det fremgår bl.a. af WIFI4EU-forordningen, at forordningen skal understøtte Europa-Kommissionens målsætning om øget mulighed for internetforbindelse i samfundet og på offentlige steder, herunder udendørs arealer således, at EU-borgerne kan få fordelene ved at have adgang til internet overalt, hvor de befinder sig.

Den gældende bestemmelse i § 60 b i teleloven regulerer kommuners adgang til med en tidsmæssig begrænsning at udbyde wifi i områder, hvor der er aktiviteter rettet mod international turisme. Denne hjemmel er dog ikke tilstrækkelig til, at alle offentlige institutioner har mulighed for at etablere wifi-hotspots på egne adresser og offentlige tilgængelige steder, som der er lagt op til i WIFI4EU-forordningen.

Hvis offentlige institutioner skal have mulighed for at etablere wifi-hotspots for at gøre det lettere for offentligheden at få adgang til internettet via hurtigt bredbånd og for at sikre, at de offentlige institutioner på lige fod med offentlige institutioner i andre EU-lande har mulighed for at søge om støtte fra EU til at etablere wifi-hotspots efter WIFI4EU-forordningen eller lignende fremtidige støtteordninger, er der behov for en ændring af teleloven.

Der foreslås på den baggrund indsat en ny bestemmelse i teleloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, som giver mulighed for, at offentlige institutioner og ikke kun kommuner kan etablere wifi-hotspots for at stille adgangen hertil gratis til rådighed for offentligheden på egne adresser og på offentligt tilgængelige steder, herunder steder hvor der ikke er aktiviteter rettet mod international turisme.

De offentlige institutioner, som de måtte være defineret i den enkelte støtteordning, kan alene opstille wifi-hotspots og dermed stille gratis wifi til rådighed for offentligheden, hvis de opnår EU-støtte hertil. Den foreslåede bestemmelse er dermed ikke en generel hjemmel til, at offentlige institutioner frit kan etablere wifi-hotspots for at stille adgangen hertil gratis til rådighed for offentligheden. De offentlige institutioner må ikke opnå en økonomisk indtjening i forbindelse med etablering og driften af de pågældende wifi-hotspots.

Der foreslås endvidere indsat et krav om, at de offentlige institutioner skal købe de pågældende wi-fi-ydelser af en privat udbyder af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. Dette omfatter køb af etablering, herunder opsætning af det pågældende wifi-hotspot, samt den til wifi-hotspottet tilknyttede internetadgang og den efterfølgende drift af wifi-hotspottet, herunder vedligeholdelse.

De etablerede wifi-hotspots må ikke udgøre et sammenhængende net i større områder. Wifi-hotspots skal etableres som en punktvis adgang til wifi for offentligheden på de offentlige institutioners egne adresser eller på offentligt tilgængelige steder.

Det vurderes at være afgørende, at offentlige institutioners adgang til etablering af gratis wifi-hotspots ikke har en negativ effekt på det eksisterende marked. Lovforslaget tager højde for en nødvendig balance mellem på den ene side offentlige institutioners mulighed for at stille gratis wifi-hotspots til rådighed for offentligheden og på den anden side private udbyderes konkurrencesituation.

Derfor foreslås der indsat en hjemmel til, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte begrænsninger i wifi-adgangen, herunder f.eks. tidsmæssige begrænsninger eller begrænsninger i datamængden.

Såfremt der opnås enighed i EU om andre lignende støtteordninger med henblik på udbredelse af adgang til internettet via hurtigt bredbånd, er det væsentligt, at den foreslåede bestemmelse ikke er afgrænset til alene at finde anvendelse, når der er tale om EU-støtte i relation til WIFI4EU-forordningen. Lovforslagets forslag om indsættelse af en ny bestemmelse i § 60 c, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 3, vil derfor samtidig udgøre en hjemmel til, at offentlige institutioner har adgang til etablering af wifi-hotspots i forbindelse med lignende fremtidige EU-retsakter vedrørende EU-støtte til etablering af wifi-hotspots for offentlige institutioner.

Den foreslåede § 60 c, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 3, vedrører støtte, som udbetales af Europa-Kommissionen og ikke af den enkelte medlemsstat. WIFI4EU-forordningen er derfor ikke i strid med statsstøttere reglerne. Det samme forventes at ville gælde for lignende fremtidige ordninger.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ikke økonomiske og administrative konsekvenser for andre end de offentlige institutioner, som selv vælger at søge EU-støtte til etablering af wifi-hotspots.

Hvis en offentlig institution søger om EU-støtte efter WIFI4EU-forordningen, skal den enkelte offentlige institution gennemgå en ansøgningsproces, og hvis støtten tildeles, skal der ligeledes ske en afrapportering om gennemførelsen. Europa-Kommissionen har indikeret, at processen vil være enkel, og det forventes, at der bliver etableret en procedure via en portal over internettet, hvor offentlige institutioner kan søge direkte om støtte.

Det bemærkes, at der efter WIFI4EU-forordningen alene gives EU-støtte til de offentlige institutioners etablering af wifi-hotspots. Den efterfølgende drift af disse wifi-hotspots finansieres ikke via EU-støtte og skal derfor dækkes af den enkelte offentlige institution. Den offentlige institutions etablering og drift købes af en privat udbyder af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

EU-støttens størrelse vil afhænge af WIFI4EU-forordningen og eventuelt kommende støtteordninger. EU-støttens størrelse vil blive fastlagt i regi af de årlige arbejdsprogrammer for Connecting Europe Facility (CEF), jf. afsnit 7 i de almindelige bemærkninger.

Eventuelle fremtidige EU-støtteordninger forventes at blive udformet efter de samme principper som WIFI4EU-forordningen. Derfor er forventningen, at offentlige institutioner i eventuelle fremtidige EU-støtteordninger vil skulle gennemføre en lignende ansøgningsproces.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ikke væsentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Det er Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets vurdering, at forslaget muligvis vil kunne medføre øget indtjening for private udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i form af opgaver i forbindelse med etableringen og driften af wifi-hotspots, idet den foreslåede bestemmelse til § 60 c, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 3, indeholder et krav om, at offentlige institutioner skal købe de pågældende wifi-ydelser (etablering og drift) heraf af private udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Herudover vurderer Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet ikke, at det vil have begrænsende effekt på private udbyderes indtjeningsmuligheder, at offentlige institutioner vil etablere wifi-hotspots for at stille adgangen hertil gratis til rådighed for offentligheden, idet wifi-hotspots alene vil dække mindre punktvisse områder enkelte steder og derfor ikke i sig selv vil kunne dække brugernes behov for f.eks. mobildata.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om [titel på WIFI4EU-forordningen indsættes efter vedtagelsen] (WIFI4EU-forordningen) er efter TEUF art. 288 almenretlig. Den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat og skal derfor ikke implementeres i dansk ret. Dette gælder også for de ansøgningsprocedurer, som vil være gældende for ansøgningen om EU-støtte.

WIFI4EU-forordningen skal understøtte Europa-Kommissionens målsætning om øget mulighed for internetforbindelse i samfundet og på offentlige steder og udendørs arealer, så EU-borgerne kan få fordelene ved at have adgang til internettet via hurtigt bredbånd overalt, hvor de befinder sig. Dette mener Europa-Kommissionen kan opnås ved, at der etableres lokale trådløse adgangspunkter (wifi-hotspots) gennem forenkede planlægningsprocedurer og mindre tunge lovgivningsmæssige forpligtelser bl.a. i situationer, hvor en sådan adgang til wifi gives på et ikke-kommercielt grundlag eller som et supplement til andre offentlige ydelser.

Ansøgningsprocedurerne forventes at blive enkle og varetages af EU. Støtteordningen vil være en del af Connecting Europe Facility (CEF) som er et finansieringsinstrument i EU, der yder støtte til fremme af transeuropæiske net inden for transport, energi og digitale tjenester. Ansøgningsprocedurerne vil blive fastlagt i regi af de årlige arbejdsprogrammer for denne.

Lovforslaget skal sikre, at nationale begrænsninger ikke er en hindring for, at danske offentlige institutioner i medfør af WIFI4EU-forordningen og lignende fremtidige ordninger kan få mulighed for at søge EU-støtte til etablering af wifi-hotspots.

Lovforslaget vedrører støtte, som udbetales af Europa-Kommissionen og ikke af den enkelte medlemsstat. WIFI4EU-forordningen er derfor ikke i strid med statsstøttereglerne. Det samme forventes at ville gælde for lignende fremtidige ordninger.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 16. juni 2017 til den 4. august 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

2Tell ApS, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet, AC Systems, ACN Danmark A/S, Advice Digital ApS, Advokat Peter Schønning, Advokatrådet - Advokatsamfundet, AdvoNordic, Andelsnet ApS, Antenneforeningen Vejen, Arbejdernes Radio- og Fjernsynsforbund, Atea A/S, ATZtel ApS, AURA El-net A/S, Autoriserede Køleformaers Brancheorganisation, Banedanmark, Bang & Olufsen, Barablu, Bech-Bruun, BL - Danmark almene bolige, Bob Production, Bolignet A/S, Bolignet-Aarhus F.M.B.A., Boxer TV A/S, Brancheorganisationen for Husstandsvindmøller, Branchen Forbrugerelektronik (BFE), Bredbånd Nord, Bredbåndsföreningen Primanet, Bredbåndsföreningen Vestdjursnet.dk, Bruun og Hjejle Advokatfirma, Callme, Center for Beredskabskommunikation, Cirque Bredbånd A/S, Cobham SATCOM, Colt Technology Services A/S, Comflex Networks A/S, Companymobile, ComSystem A/S, Connect me A/S, Copy-dan, CSC Danmark A/S, Damm Cellular System A/S, Den Danske Akkrediteringsfond (DANAK), DanDial Networks A/S, Danmarks Radio, Danmarks Rederiförening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Beredskabskommunikation A/S, Dansk Byggeri, Dansk Designcenter, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk El Forbund, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk IT (DIT), Dansk Kabel TV A/S, Dansk Metal, Dansk Net A/S, Dansk Standard, Dansk Vindmølleforening, Danske Handicaporganisationer, Danske Havne, Danske Regioner, Datatilsynet, DELTA, Det centrale Handicapråd, Det Kongelige Teater, DMI, DI Digital, DONG

Energy, DRB Lys & Lyd, DSB, Ejendomsforeningen Danmark, Energi Danmark A/S, Energi Fyn, Energi Nord, Energi Viborg Elnet A/S, Energiklagenævnet, EnergiMidt, Ericsson, European Tour Production ApS, Evercall ApS, Eksperimenterende Danske Radioamatører (EDR), Facilicom A/S, Faaborg Vest Antenneforening, FABFA, FEHA, FFV EL A/S, Fiberby ApS, Firstcom A/S, Fonet, Forbruger- og Konkurrencestyrelsen (Grønland), Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet Tænk, Forenede Danske Antenneanlæg (FDA), Foreningen af Danske Internet Medier, Forhandlingsfællesskabet, Forsikring og Pension Brancheorganisation, Forsyning Helsingør Elnet A/S, Frederiksberg Kommune, Frederikshavn Forsyning A/S, Frogne A/S, Føroya Tele, GEV Net A/S, Glentevejs Antennelaug, Global Connect A/S, GlobalTel, Goldfish Sound, Grontmij, HEF Net A/S, Henso Consult, Hi3G Denmark ApS, HMN Naturgas I/S, HOFOR, Horton Advokatpartnerselskab, Hurup Elværk Net A/S, Håndværksrådet, Iastar, I P Group A/S, ipnordic A/S, ipvision A/S, IT Branchen, Jay.net A/S, KL (Kommunernes Landforening), Kamstrup A/S, Kjærgaard A/S, Komc, Kriminalforsorgen, Københavns Kommune, Københavns Kulturcenter, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsforeningen Landsbyerne i Danmark, Landorganisationen (LO), Lebara Mobile Danmark, LEF Net A/S, Lydrommet Danmark, Midtfyns Elforsyning A.m.b.A., Mira Internet A/S, ML Production, Motorola Solutions, Mundio, Net 1, Netgroup A/S, Netteam A/S, Nianet A/S, Niras, Njord Law Firm, NKE-Elnet A/S, NM Net ApS, NOE Net A/S, Nord Energi Net A/S, Nordby Antenneforening, Nordic Connect, Nordic Rentals A/S, NRGI, Nyfors Net A/S, Oticon, Realkreditrådet, Rigspolitechefen, Parknet, Perspektiv Bredbånd, Phonic Ear, Plesner, PMR-distribution ApS, Primanet, Professionel Soundsystems, Radiocom Danmark A/S, RAH-Energi til Vestjylland, Realkreditforeningen, Redspot ApS, Ring Advocacy ApS, Sagitta ApS, Sammenslutningen af Lokale Radio- og TV-stationer, SE, SEAS-NVE A.M.B.A., SEF Net A/S, Sennheiser Nordic, Skagen Antennelaug, Skynet, Skywire, SportEventDenmark, SprintLink Danmark ApS, Strandlux ApS, Stofa A/S, Sweco, Talk IP ApS, Taxa Fyn, TDC A/S, Teatret Svalegangen, Tekniq, Teleankenævnet, Teleklagenævnet, TELE-POST, Telekommunikationsindustrien i Danmark (TI), Telenor A/S, Telia Danmark A/S, Tellio, Telogic, Teracom, Tivoli, TREFOR A/S, TV 2, TV 2 regionerne, TV Glad, Ultisat Europe, Uni tel A/S, Universal Telecom, Universitetsradioen, Unwire, Verdo Tele A/S, Verizon Business Danmark, Vestdjursnet, Vestforsyning Net A/S, Vestjyske Net A/S, Vest Net A/S, Viptel ApS, Wao!, Wohlfeldt Lydproduktion, Østkraft Net A/S og Zenitel.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Der kan alene opnås EU-støtte efter den pågældende wifi-støtteordning til de offentlige institutioners etablering af wifi-hotspots. Den efterfølgende drift skal dækkes af den enkelte offentlige institution.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Det er Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets vurdering, at forslaget muligvis vil kunne medføre øget indtjening for private udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i form af opgaver i forbindelse med etableringen og driften af wifi-hotspots.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget skal sikre, at offentlige institutioner i Danmark kan opnå EU-støtte til etablering af wifi-hotspots i Danmark. WIFI4EU-forordningen, som lovforslaget udspringer af, er direkte gældende i Danmark, herunder de ansøgningsprocedurer, som vil være gældende for ansøgningen om EU-støtte. Lovforslaget implementerer derfor ikke EU-regler.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Overskriften i kapitel 21 a i lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (teleloven) vedrører kommunal udlejning af arealer m.v. Bestemmelsen i § 60 b er placeret i dette kapitel, men det henviser ikke til kommuners adgang til at udbyde wifi, som er omhandlet i § 60 b.

Det foreslås, at der indsættes et kapitel 21 b med overskriften ”Offentlige institutioners adgang til etablering af wifi-hotspots” i teleloven, som indeholder bestemmelser om offentlige institutioners, herunder kommuners og regioners, adgang til at etablere wifi-hotspots. Kapitel 21 b vil fremover indeholde bestemmelserne § 60 b og § 60 c, jf. bemærkningerne til nr. 2 og 3.

Hermed vil § 60 b i teleloven og den foreslåede bestemmelse i § 60 c, jf. bemærkningerne til nr. 3, som begge regulerer offentlige institutioners adgang til at etablere wifi-hotspots og derfor har en indholdsmæssig sammenhæng, blive samlet i et selvstændigt kapitel, hvor overskriften henviser til adgangen til at etablere wifi-hotspots.

Til nr. 2

Bestemmelsen i § 60 b i teleloven, der vedrører kommuners adgang til at stille wifi til rådighed i områder, hvor der er aktiviteter rettet mod international turisme, er placeret i kapitel 21 a, hvor overskriften henviser til kommunal udlejning af arealer m.v., men ikke til kommuners adgang til at udbyde wifi, som omhandlet i § 60 b.

Det foreslås at flytte telelovens § 60 b til et nyt kapitel 21 b, jf. bemærkningerne til nr. 1, sammen med den foreslåede bestemmelse i § 60 c, jf. bemærkningerne til nr. 3.

Hermed vil de to bestemmelser, som begge regulerer offentlige institutioners adgang til at etablere wifi-hotspots og derfor har en indholdsmæssig sammenhæng, blive samlet i et selvstændigt kapitel, hvor overskriften henviser til adgangen til at etablere wifi-hotspots.

Til nr. 3 Teleloven indeholder ikke regler, der giver offentlige institutioner hjemmel til at etablere wifi-hotspots (dvs. punktvis internetadgang) for at stille den pågældende wifi gratis til rådighed for offentligheden.

For så vidt angår kommuners adgang til at udbyde gratis wifi indeholder teleloven en begrænset adgang i § 60 b, der giver kommuner mulighed for at udbyde gratis wifi i 1 time pr. døgn pr. apparat i områder, hvor der er aktiviteter rettet mod international turisme. Det er et krav, at der ikke

etableres et sammenhængende net i større områder, og at kommunen køber wifi-hotspottet af en privat udbyder.

Herudover vil en kommune efter kommunalfuldmagtsreglerne kunne etablere elektroniske kommunikationstjenester til eget brug, herunder til kommunens institutioner m.v., og den kommunale opgaveløsning begrundes, at der stilles wifi til rådighed for andre, men til en begrænset personkreds.

I det omfang kommuners opgavevaretagelse ikke er reguleret ved lov, skal spørgsmålet om kommuners adgang til at etablere wifi-hotspots vurderes på grundlag af almindelige kommunalretlige grundsætninger om kommuners opgavevaretagelse – de såkaldte kommunalfuldmagtsregler. Det antages efter disse regler, at en kommune efter kommunalfuldmagtsreglerne som udgangspunkt ikke uden lovhjælp kan drive handel, håndværk, industri og finansiell virksomhed.

Det er således ikke en kommunal opgave efter kommunalfuldmagtsreglerne at drive erhvervsvirksomhed, herunder generelt at stille elektroniske kommunikationstjenester til rådighed for borgerne. Efter kommunalfuldmagtsreglerne vil en kommune dog kunne etablere elektroniske kommunikationstjenester til eget brug, herunder til kommunens institutioner m.v. En kommune vil endvidere, hvis der er tale om lovligt opstået overkapacitet, som kommunen ikke kan afskaffe, med hjemmel i kommunalfuldmagtsreglerne kunne sælge sådan overkapacitet i et elektronisk kommunikationsnet til markedspris.

For så vidt angår regioner må disse kun udføre opgaver, som er reguleret ved lov. Regioner må ikke efter gældende ret etablere bredbåndsnet eller wifi-hotspots for at stille adgangen hertil gratis til rådighed for offentligheden.

Hvis staten skal udføre opgaver, f.eks. stille wifi gratis til rådighed for offentligheden, kræver det en bevillingsmæssig hjemmel eller et aktstykke. Teleloven indeholder ikke i dag regler om statens adgang til etablering af wifi-hotspots.

Der findes anden lovgivning, som giver adgang til at etablere indendørsdækning. Det gælder f.eks. efter biblioteksloven, hvorefter biblioteker for at fremme oplysning, uddannelse og kulturel aktivitet skal stille internet til rådighed for brugerne. Andre offentlige institutioner, herunder f.eks. hospitaler, har imidlertid ikke i dag en hjemmel til at etablere wifi-hotspots for at stille adgangen hertil gratis til rådighed for offentligheden på pladser m.v.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 60 nr. 3, som giver offentlige institutioner mulighed for at etablere wifi-hotspots, som de skal give offentligheden gratis adgang til. Dette forudsætter, at det sker på egne adresser eller udendørs på offentligt tilgængelige steder, og at der opnås EU-støtte. Det er herudover en forudsætning, at der ikke vil være tale om et sammenhængende net, og at etableringen af wifi-hotspottet og driften heraf købes af private udbydere.

Ved wifi-hotspots forstås en punktvis adgang til internettet via wifi og dækker alene et begrænset område. Ved wifi forstås trådløs adgang til internettet, jf. den internationale standard IEEE 802.11.

Ved offentlige institutioner forstås alle, som udfører offentlige myndighedsopgaver f.eks. kommuner og regioner, men også andre offentlige institutioner er omfattet, f.eks. hospitaler. I WIFI4EU-forordningen henvises der til definitionen i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2102 af 26. oktober 2016 om tilgængeligheden af offentlige organers websteder og mobilapplikationer. Definitionen vil dog til enhver tid afhænge af, hvilken definition af offentlige institutioner, som måtte følge af den EU-støtteordning som den offentlige institution søger om støtte efter.

Bestemmelsen udelukker ikke kommuners mulighed for at give wifi-adgang i forbindelse med aktiviteter rettet mod international turisme i henhold til telelovens § 60 b, som kan etableres, uden kommunen har opnået støtte fra EU. Bestemmelsen i § 60 b udelukker omvendt heller ikke, at en kommune som offentlig institution kan etablere et wifi-hotspot efter denne bestemmelse på f.eks. et offentligt tilgængeligt sted, hvor der måtte være aktiviteter rettet mod international turisme, hvis kommunen opnår støtte hertil fra EU.

Med den foreslåede bestemmelse åbnes der for, at offentlige institutioner vil kunne etablere wifi-hotspots og opnå støtte hertil fra en EU-støtteordning. Herudover kan den foreslåede bestemmelse medvirke til, at offentligheden i højere grad får adgang til gratis internet via hurtigt bredbånd i det omfang, de offentlige institutioner opretter wifi-hotspots.

Idet de offentlige institutioner skal ansøge om EU-støtte direkte via en ordning, som i regi af det såkaldte Connecting Europe Faciliteten, jf. afsnit 7 i de almindelige bemærkninger, fastlægges i EU, er de nærmere procedurer for, hvordan ansøgningen skal foregå, ikke en del af nærværende lovforslag.

Den offentlige institution kan i medfør af det foreslåede stk. 1, nr. 1, give gratis adgang til wifi-hotspots, hvis det sker på institutionens egne adresser, som både kan være inden- og udendørs, f.eks. på et idrætsanlæg, som ejes af en kommune, eller i et borgerservicecenter, eller hvis det sker på et udendørs offentligt tilgængeligt sted, f.eks. på byens torv eller i en park.

Adgangen til wifi-hotspots skal være gratis. Det vil sige, at der ikke må opkræves nogen form for betaling, f.eks. penge, persondata eller via reklamer. Den skal endvidere stilles til rådighed for offentligheden, hvorfor alle skal have mulighed for at benytte wifi-hotspottet.

Det er i medfør af det foreslåede stk. 1, nr. 2, en forudsætning for muligheden for at etablere wifi-hotspots efter det foreslåede stk. 1, at den offentlige institution opnår støtte fra EU til etableringen. Etablering kan f.eks. omfatte indkøb af udstyr, opsætning af udstyr, oprettelse af adgang til internettet m.v.

Støtte fra EU kan f.eks. være støtte i henhold til WIFI4EU-forordningen, men offentlige institutioner kan på tilsvarende vis etablere wifi-hotspots i forbindelse med lignende fremtidige EU-retsakter vedrørende EU-støtte til etablering af wifi-hotspots for offentlige institutioner.

Det er ikke afgørende, om den relevante støtteordning også måtte tilbyde f.eks. økonomisk finansiering til andet end etableringen, f.eks. til driften. Imidlertid er det afgørende, at der i så fald til hvert enkelt wifi-hotspot ydes finansiering fra EU til at dække alle eller dele af omkostningerne til etablering afhængig af den enkelte støtteordning.

Ifølge det foreslåede stk. 1, nr. 3, er det endvidere en forudsætning for muligheden for at etablere wifi-hotspots, at der ikke er tale om, at den offentlige institution etablerer et sammenhængende net i større områder. Den samme offentlige institution må derfor ikke etablere flere enkeltstående wifi-hotspots på en måde, så den geografiske dækning af enkeltstående wifi-hotspots overlapper hinanden. I mindre omfang kan der dog være tale om en sammenhængende adgang, f.eks. i en park eller et afgrænset område.

Den offentlige institution skal i medfør af det foreslåede stk. 2 købe wifi-hotspottet, som er nævnt i det foreslåede stk. 1, af en privat udbyder af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester til markedspris. Dette omfatter også køb af etablering, herunder opsætning af det pågældende wifi-hotspot, samt den til wifi-hotspottet tilknyttede internetadgang og den efterfølgende drift af wifi-hotspottet, herunder vedligeholdelse. Det vil sige, at institutionen som udgangspunkt ikke selv ejer og driver infrastrukturen, men at det sker af en privat udbyder af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Energi-, forsynings- og klimaministeren kan i medfør af det foreslåede stk. 3 fastsætte regler om begrænsninger i adgangen til de wifi-hotspots, som er nævnt i det foreslåede stk. 1.

Det kan f.eks. være en tidsmæssig begrænsning i adgangen til det pågældende wifi-hotspot, så hvert stykke slutbrugerudstyr, der kan benytte internetadgang, bl.a. mobiltelefoner, tablets og bærbare computere, alene kan benytte adgangen et vist antal timer pr. døgn. En sådan tilsvarende tidsbegrænsning er fastsat i telelovens § 60 b, stk. 1, litra a, for så vidt angår adgang til wifi i områder med aktiviteter rettet mod international turisme. En begrænsning kan også være en maksimal data-mængde, som anvendes af hvert stykke slutbrugerudstyr i et bestemt tidsrum.

Begrænsningen kan fastsættes for hvert enkelt wifi-hotspot, eller den kan fastsættes for flere wifi-hotspots etableret af den samme offentlige institution, som måtte befinde sig i nærheden af hinanden, f.eks. i den samme kommune. Begrænsningerne kan endvidere være forskellige for wifi-hotspots, som er etableret i henhold til forskellige støtteordninger.

Energi-, forsynings- og klimaministeren vil kunne fastsætte regler om begrænsninger i adgangen til wifi-hotspots, hvis sådanne begrænsninger måtte indgå i den støtteordning, som er nævnt i det foreslåede stk. 1, nr. 1. Der vil også kunne fastsættes regler om begrænsninger, hvis lignende begræns-

ninger måtte være fastsat i flere af de nabolande, som Danmark almindeligvis sammenligner sig med f.eks. i de øvrige nordiske lande, selvom begrænsningerne ikke indgår som en del af den pågældende støtteordning. Endvidere vil der kunne fastsættes regler om begrænsninger, hvis adgangen til gratis wifi-hotspots viser sig væsentligt at skade konkurrencen for private udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i det pågældende område, hvor wifi-hotspots er etableret.

Til § 2

Loven foreslås at træde i kraft den 1. januar 2018.

Til § 3

Ifølge den foreslåede bestemmelse gælder § 1 ikke for Færøerne og Grønland. Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland. Dette svarer til, hvad der gælder efter teleloven.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, jf. lovbekendtgørelse nr. 128 af 7. februar 2014, som ændret ved § 2 i lov nr. 741 af 1. juni 2015, § 16 i lov nr. 1567 af 15. december 2015 og § 3 i lov nr. 203 af 28. februar 2017, foretages følgende ændringer:

1. Efter kapitel 21 a indsættes i afsnit V:

»Kapitel 21 b

Offentlige institutioners adgang til etablering af wifi-hotspots«

2. § 60 b indsættes i kapitel 21 b.

3. Efter § 60 b indsættes i kapitel 21 b:

»§ 60 c. Offentlige institutioner kan etablere wifi-hotspots for at give offentligheden gratis adgang hertil, når

- 1) adgangen til wifi-hotspots sker på den offentlige institutions egne adresser eller udendørs på offentligt tilgængelige steder,
- 2) den offentlige institution opnår støtte til etablering af wifi-hotspots fra EU, og
- 3) der ikke er tale om sammenhængende net i større områder.

Stk. 2. Den offentlige institution skal købe det i stk. 1 nævnte wifi-hotspot af en privat udbyder af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, herunder etableringen og driften af wifi-hotspottet.

Stk. 3. Energi-, forsynings- og klimaminister-

ren kan fastsætte regler om begrænsninger i wifi-adgangen efter stk. 1, herunder tidsmæssige begrænsninger eller begrænsninger i datamængde.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2018.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

UDKAST